

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

D06p 1/02

OPIS PATENTOWY

№ 895.

Kl. 8 n1.

Chemische Fabrik Griesheim-Elektron,
Frankfurt n. M. (Niemcy).

**Sposób otrzymywania barwików nitrozoaminowych na tle indygowym
w wielobarwnym druku.**

Patent dodatkowy do patentu № 482.

Zgłoszono: 3 lipca 1920 r.

Udzielono: 7 listopada 1924 r.

Pierwszeństwo: 1 marca 1916 r. (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do dn. 27 sierpnia 1939 r.

Znany jest sposób wytwarzania barwików azowych z mieszanin nitrozoaminów i naftoli w druku wielobarwnym, przy czym potrzebny jest proces zaparzania. Sposób ten polega na tem, że stosuje się do drukowania takie barwiki nitrozoaminowe, do których dodaje się obojętne chromiany lub inne sole metaliczne, tworzące z barwikami azowymi laki odporne na zaparzanie.

Znaleziono dalej, że barwiki nitrozoaminowe dla druku, o ile zawierają chromiany, mogą być użyte również do wywabów kolorowych na indygo i że udaje się z ich pomocą osiągnąć ładne i trwałe wywaby, o ile te barwiki nitrozoaminowe po nadru-

kowaniu poddać procesowi zaparzania. W ten sposób stało się możliwem stosowanie barwików nitrozoaminowych do wielobarwnych wywabów na indygo, ponieważ np. obok bieli i czerwieni nitrozoaminowej mogą być stosowane i żółte lub inne barwiki pigmentowe z albuminą i chromianem lub inne barwiki, wymagające zaparzania.

Znany jest również sposób postępowania w celu drukowania barwikami nitrozoaminowymi z dodatkiem chromianów na wyrobach białych, aby te barwiki, po wywołaniu ich przez kwas octowy, rezerwować w kadzi indygowej lub następnie wywabiać. Od tych sposobów różni

się wymieniony tutaj zasadniczo tem, że barwiki nitrozoaminowe są nadrukowywane na tkaninę zabarwioną indygiem, poczem tworzy się lak chromowy przez proces zaparzania, aby dopiero potem wywabiać w znanych kąpielach z kwasu szczawiowego i siarkowego lub z kwasu szczawiowego i solnego.

Jest to korzystne ponieważ z jednej strony udaje się jednocześnie stosowanie i innych barwików, wymagających zaparzania, z drugiej zaś strony jest ten sposób prostszy i tańszy, gdyż mogą być stosowane wyroby już przedtem zabarwione.

Również i Mullerus (patrz. Lehn's Färberzeitung 1893/94 str. 197) proponował już barwik nitrozoaminowo-chromowy do wywabów na indygo, lecz bez procesu zaparzania, przez co jednak nie było możliwe otrzymywanie w praktyce ładnych i do użytku nadających się wywabów.

Przytoczone wyżej metody posiadają tę wadę, że łączenie musi się odbywać w mocno kwaśnej kąpeli przy niesprzyjających warunkach.

Ta wada usunięta jest w przytoczonym tu sposobie przez to, że skutkiem otrzymanego w procesie zaparzania laku chromowego, barwik zupełnie jest zabezpieczony od szkodliwego działania kwaśnej kąpeli.

Przykłady:

Drukuje się na wyrobie, zabarwionym błękitem indygowym:

a) Barwiki nitrozoaminowe.

- 1) 20 g β -naftolu,
20 cm³ ługu sodowego 34° Bé,
100 cm³ wody,
500 g zagęszczenia,
120 g nitrozoaminy p-nitro-o-anizydyny, zawierającej 17% zasady,

150 g obojętnego chromianu potasowego,
90 cm³ wody
1 kg.

- 2) 22 g 2,3-anilidu kwasu oksynaftoesowego,
20 cm³ ługu sodowego 34° Bé,
208 cm³ wody,
500 g zagęszczenia,
100 g nitrozoaminy m-nitro-p-toluidyny, zawierającej 25% zasady,
150 g obojętnego chromianu potasowego
1 kg.

b) Barwiki wtórujące.

400 g żółci chromowej w cieście,
225 g zagęszczenia traganowego 1 : 20.,
120 g dwuchromianu sodu,
20 cm³ amonjaku,
35 cm³ wody,
200 g roztworu białka jajecznego 1 : 1
1 kg.

Po wysuszeniu parzy się przez 3 do 5 minut w aparacie Mather i Platta i następnie wywabia przez 10 sekund w gorącej kąpeli zawierającej 50 g kwasu szczawiowego i 200 cm³ kwasu solnego 20° Bé w litrze. Następnie dobrze się płóćce.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób otrzymywania barwików azowych, z mieszanin nitrozoaminów i naftoli, w druku wielobarwnym, przy stosowaniu procesu zaparzania, tem znamienny, że stosowane nitrozoaminowe barwiki dla druku, zawierające chromiany, wywoływane są na tle indygowem.

Chemische Fabrik Griesheim-Elektron.

Zastępca: Cz. Raczynski,
rzecznik patentowy.